

Arrest

nr. 311 104 van 8 augustus 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. BOUZERDA
Emiel Banningstraat 6
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 april 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 15 mei 2024.

Gelet op de beschikking van 3 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat M. BOUZERDA verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor wegens laattijdigheid.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de

Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 27 juni 2024 staat het volgende vermeld:

“De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen. Tegen de vastgestelde laattijdigheid van het beroep brengt VzP in dat de datumstempel van de ter bpost afgegeven, te versturen bestreden beslissing 14 november 2022 vermeldt, de kennisgeving gebeurd is op 16 november 2022 en zij beroep heeft ingesteld op 20 december 2022. Ze gedraagt zich naar de wijsheid van de Raad.”

5. De argumentatie van verzoekende partij ter terechtzitting doet geen afbreuk aan de in de beschikking van 30 april 2024 gedane vaststelling dat haar beroep onontvankelijk is wegens laattijdigheid.

5.1. Verzoekende partij haar beroep is gericht tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2022 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De beroepstermijn tegen die beslissing bedraagt overeenkomstig artikel 39/57, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet 30 dagen. Die termijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

5.2. Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing op 14 november 2022 op correcte, regelmatige en rechtsgeldige wijze aangetekend werd verstuurd naar de door de verzoekende partij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming gekozen woonplaats.

Verzoekende partij bevestigt ter terechtzitting dat *“de datumstempel van de ter bpost afgegeven, te versturen bestreden beslissing 14 november 2022 vermeldt”*.

Artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *“onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, (...) elke kennisgeving geldig [is] wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs”*.

Bijgevolg is een kennisgeving bij ter post aangetekende brief geldig geschied indien de postbode zich aan de woning van de belanghebbende heeft aangemeld en, wanneer hij de brief niet persoonlijk aan de belanghebbende of een gemachtigde heeft kunnen overhandigen, in de brievenbus van de

belanghebbende een bericht heeft achtergelaten waarin deze ervan wordt verwittigd dat de brief te zijner beschikking is op het postkantoor, zoals hier is gebeurd (cf. RvS 17 februari 2011, nr. 211.337; RvS 1 februari 2012, nr. 217.654). Het is dus niet vereist dat de aangetekende brief aan de betrokkene persoonlijk wordt overhandigd noch dat de betrokkene die brief afhaalt indien hij afwezig was op het ogenblik van de aanbidding (RvS 29 mei 2018, nr. 241.624).

In casu is de kennisgeving aldus geldig geschiedt.

5.3. In geval van kennisgeving bij aangetekende brief zoals *in casu*, begint de beroepstermijn steeds te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop die brief aan de postdiensten werd overhandigd, “tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst” (artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet).

De wetgever vertrekt namelijk vanuit het vermoeden dat, gelet op de gemiddelde tijd waarmee poststukken onderweg zijn en om zeker te zijn dat de geadresseerde er effectief kennis van heeft kunnen nemen, binnen die termijn van drie werkdagen de aangetekende zending aan de geadresseerde werd aangeboden. Het gaat om een vermoeden dat de geadresseerde kan weerleggen.

Verzoekende partij toont niet aan dat de aangetekende zending haar niet werd aangeboden binnen die termijn van drie werkdagen volgend op de afgifte ervan ter post. Integendeel, uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat de aangetekende brief met bestreden beslissing op de door verzoekende partij gekozen woonplaats werd op aangeboden op woensdag 16 november 2022, oftewel reeds de tweede werkdag na de afgifte ervan per post en dus een dag eerder dan voormeld wettelijk vermoeden (Zie AD, briefomslag met een sticker van Bpost waarop kan worden gelezen “Bericht gelaten op 16.11.22”).

De aangetekende zending waarbij de bestreden beslissing aan verzoekende partij ter kennis werd gebracht, werd haar dus aangeboden binnen de (termijn van) drie werkdagen te rekenen vanaf de dag na de dag van afgifte ter post. Verzoekende partij had vervolgens tijd tot 2 december 2022 om de aangetekende zending op het Postkantoor van Ranst op te halen, doch ze liet dit na, zo blijkt uit de sticker op de briefomslag met bericht “NIET AFGEHAALD”.

De kennisgeving wordt geacht te zijn gebeurd op het ogenblik van de aanbidding, *in casu* 16 november 2022 zoals verzoekende partij correct aanstipt ter terechtzitting. Het feit dat de betrokkene de aangetekende zending (die dag) niet in ontvangst neemt, zoals *in casu*, verhindert niet dat de beroepstermijn ingaat, tenzij overmacht kan worden ingeroepen (RvS 3 december 2009, nr. 198.499). Overigens, anders oordelen, zou impliceren dat men door, al dan niet bewust, niet of pas laat gevolg te geven aan het afwezigheidsbericht van de post dat een aangetekende zending werd aangeboden in afwezigheid van de bestemming, men zelf (de aanvang van) zijn beroepstermijn zou kunnen uitstellen of afstellen.

De beroepstermijn begon *in casu* pas een dag later te lopen, vanaf donderdag 17 november 2022. Dat is immers de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd (artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet).

Het gegeven dat de aangetekende zending eerder op de gekozen woonplaats werd aangeboden dan de (wettelijk vermoede) derde werkdag na overhandigingen ervan aan de postdiensten, doet de beroepstermijn immers niet vroeger ingaan. De mogelijkheid om het vermoeden te weerleggen zoals voorzien in artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet is namelijk ingesteld ten behoeve van de geadresseerde om diens rechten te waarborgen en niet om de beroepstermijn eventueel vroeger te doen ingaan dan de bedoelde derde werkdag (RvS 2 mei 2022, nr. 253.616).

5.4. Verzoekende partij beschikte bijgevolg vanaf 17 november 2022 over dertig dagen om een beroep bij de Raad in te dienen.

Donderdag 17 november 2022 was de eerste dag van de beroepstermijn zodat, gelet op de beroepstermijn van 30 dagen, de laatste dag vrijdag 16 december 2022 was.

Het verzoekschrift, elektronisch verstuurd op 20 december 2022, is bijgevolg ingediend buiten de wettelijke termijn. Het beroep is bijgevolg laattijdig, zoals eerder in de beschikking van 30 april 2024 werd vastgesteld.

5.5. Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonst dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig haar verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (RvS 9 oktober 2003, nr. X).

Verzoekende partij toont echter niet aan dat er *in casu* sprake zou zijn van overmacht. Ze toont niet aan dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig haar verzoekschrift in te dienen.

Ter zitting stelt zij zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

6. Derhalve wordt, gelet op het voorgaande, geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 30 april 2024 opgenomen grond.

Het beroep is onontvankelijk wegens laattijdigheid.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 8 augustus 2024 door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter

dhr. V. SCHOENAERS

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

V.SCHOENAERS

M. RYCKASEYS